

skal sekretariatschefen være uafhængig af erhvervsvirksomheder og erhvervslivets og arbejdsmarkedets organisationer.

Det, der så også har været drøftet, er proceduren ved udarbejdelse af vismandsrapporten. Der bestemmer loven, at formandskabet efter drøftelser i rådet afgiver en redegørelse til regeringen og selv træffer bestemmelse om, hvordan den offentliggøres. Formandskabet kan lade redegørelsen ledsage af et referat af de synspunkter, som er fremført på mødet i selve rådet.

Nu blinker den røde knap, men jeg vil gerne understrege, at efter min mening er loven i sig selv et stærkt værn for at sikre uafhængigheden. Den tilgodeser den, og uafhængigheden af vismændene er heller ikke anfægtet.

Aage Frandsen (SF):

Jeg forstår det så også sådan, at ministeren er enig i, at den diskussion, der har været fremme i pressen, om, at nogle i Det Økonomiske Råds store sammenhæng, hvis jeg kan bruge det udtryk, skulle være interesseret i at diskutere det, som er blevet kaldt de faglige kriterier for, hvem der var egnet til at være vismænd, ikke henhører under Det Økonomiske Råd.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er fuldstændig korrekt. Det er anført i loven, at det skal være nationaløkonomer osv., som jeg refererede, og det foregår på den måde, at vismændene selv peger på en efterfølger til en vismand, der skal udgå af det tremands vismandskollegium, og det er så formelt økonomiministeren, der udnævner. Det er klart, at vi jo heller ikke kan tage det reelle ansvar fra økonomiministeren, men det er fastsat i loven, hvordan man udpeger vismænd.

Det, der har været drøftet på mødet i går, er jo proceduren omkring behandling i rådet som sådan, og jeg mener, det er helt legalt, at man drøfter det med vismændene. Jeg har også forstået, at vismændene gerne vil prøve at vurdere, om selve proceduren omkring behandling i rådet kan ændres hensigtsmæssigt.

Men med hensyn til udpegningen af vismændene er der ingenting i loven, der tilsiger, at andre uden for den kreds, som jeg har nævnt, kan påvirke den beslutning.

Det, der har været diskussionen i sommer og i foråret, har været en faglig uenighed, og det er jo fuldstændig legalt. Den drøfter vi jo, om ikke hver gang der kommer en vismandsrapport, så ret ofte. Der er jo forskellige faglige vægtninger

og vurderinger af konjunktursituation m.v., og meningen med vismandsinstitutionen er jo, at den skal være et bidrag til en debat i offentligheden om den økonomiske politik, konjunkturudsigter m.v.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt takke for svaret, som jeg mener er helt entydigt og i overensstemmelse med det, der var tankegangen, da vismandsinstitutionen og Det Økonomiske Råd blev oprettet tilbage i 1962, i øvrigt på baggrund af et initiativ fra en partifælle til den nuværende økonomiminister.

Jeg vil også godt understrege, at når jeg har stillet spørgsmålet, er det ikke, fordi det bunder i den bestemte sag om den rapport, for de samme vismænd har jo også kommenteret dele af finansloven, som jeg ikke er enig med dem i. Så det er ikke spørgsmålet, om man er enig med vismændene eller ej. Det, der sådan set er styrken ved vismændene, som også ministeren sagde, er jo, at de gør det uafhængigt, og at vi netop alle sammen har lov til at være uenige med vismændene. Det er ikke noget med, at de har mere ret end andre, men de har ret til at udtrykke sig, og det har jeg forstået at ministeren vil forsvare hundrede procent.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Vi går herefter tilbage til det sjette spørgsmål, Spm. nr. S 614, som er stillet til økonomiministeren af hr. Frank Dahlgaard. Hr. Frank Dahlgaard har ordet.

Spm. nr. S 614

6) Til økonomiministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Er ministeren enig med de medlemmer af Det Økonomiske Råd, som efter euroafstemningen ønsker »snor i vismændene« og foreslår ændringer af vismandsinstitutionen?»

Skriftlig begrundelse

Vismandsinstitutionen hører under ministerens ressort og er en institution, der er uafhængig af særinteresser og af den siddende regering. Som sådan har vismandsinstitutionen fungeret godt i